

397 J. V. SNELLMAN – H. SNELLMAN
HUB, JVS handskriftssamling

Kära Hanna.

Det gläder mig att Du trifves väl och flitigt varit ute om morgnarne.

Jag har ämnat mig ut om Fredag senast Lördagen. Tyvärr ser dock vädret åter dåligt.

10 Maria reste Tisdag morgon. Hon gick dock om bord qvällen förut. Söndagen voro vi bjudna på middag till Thurholm och om Tisdag höll jag middag i brunnsuset för Maria och Gustav samt Atte och Adele Borgström.

I korgen finnes: Kött, spenat, litet hallon och tidningar. På Loupen måste Vilje vänta, tills jag kommer.

Er öme Fader
J. V. S:n

P. S. Loupen medföljer

20 398 J. V. SNELLMAN – G. Z. YRJÖ-KOSKINEN
RA, Y. S. Yrjö-Koskinens samling

K<äre> B<ror>

Mitt bekymmer är att, så tillställes, att endast de 9 bataljonerna kunna eventuellt komenderas utom landet.

Tro icke, att sistanförda kan hindras. Ett absolut förbud, vore en utkastad handske. Är också svärdet till duellen draget?

30 Att »försvara thronen» kan icke uteslutas. Men hvar? och när? Derpå strandar allt. En fredens man sade: ställ de 9 på vestra stranden af Rajajoki och låt dem säga: »flytta thronen hit! Eljest försvaras den af oss icke»!

40 Min åsigt är visst, att Rysslands makt ger oss fred, och att dess soldater måste försvara äfven vårt land. Ty ensama kunna vi det icke. Vår fördömda pligt är derföre, att deltaga i Rysslands krig, som af Finlands storfurste, fullkomligt grundlagsenligt förklaras, och att göra det, der han lika grundlagsenligt befäller. Men privatmening derhän. Hufvudsak är: *det kan icke utan grundlagsbrott hindras*. För de Indelte gäller det faktiskt. Sättes Värnepligt i deras ställe, qvarstår vilkoret enligt grundlag. Utskottets hela grundlagsfundering är skräp. Proposition innehåller allsingen grundlagsändring. Ständerna kunna icke taga *initiativet*. Talmännen kunna icke tillåta det.

Annat är förhållandet med landtvärnet. Häfd och privilegium inskränka dess tjenstgöring inom landet.

50 Nu föreslår Propositionen en reserv af 11 000 man. Men Utskottet af 28 080 man. Till krigsfot behöfves 5 000 man. Till ersättningsreserv enligt Preussisk beräkning i ett års krig 4 000 man = 50 % af de 9 bataljonerna (= 8 000). Resterar reserv 2 000 man. När i Propositionen § 131 säges: »antingen att bilda nya skarpskyttebataljoner», gäller detta *stricte* sagda 2 000 man. Det vore småsak. Resten deremot enkligt Utskottet blir 28 000 - 9 000 = 19 000 man. När derföre i § 124 säges: »dels bilda nya aktiva trupper» gäller detta sagde 19 000 man! Detta är himmelsvidt annat! Utskottet har oförlåtligt blundat.

Derföre: *den del af reserven, som icke behöfves för att ställa och*

underhålla »aktiva truppstyrkan» (§ 122) = de 9 bataljonerna på krigsfot, likställes med landtvärnet. Detta är mitt förslag och yrkande.

Det har försummats vid § 21 – försummelsen kan repareras vid § 124. Saken kan ställas vackert. t. ex. »depot trupper» till den aktiva truppstyrkans underhållande vid full numerär; hvarjemte den del af reserven, som H«ans» M«ajestä»t icke anser för detta ändamål behöflig, kan inkallas i tjänstgöring såsom landtvärn.

N. B. »Finska trupper» i §:ns början ändras naturligtvis till aktiv truppstyrka, och förstås: »dels» bortfaller.

Redaktionen kan vara mångahanda. Meningen: Reservresten = landtvärn. 10

Detta är rättmätigt, grundlagsenligt och kan vågas – ty reserven stor och liksom hela landtvärnet mer eller mindre öfvadt. Finland kan begära, att i krig icke absolut behöfva underhålla mera än 8 000, då det derutöfver erbjuder – fast huru mycket att strida inom landet.

J. V. S:n

399 J. V. SNELLMAN – G. Z. YRJÖ-KOSKINEN 14.1 1878 20

RA, Y. S. Yrjö-Koskinens samling

K«äre» B«ror»

Jag vill minnas, att Y. K«oskinen» hade någon del i afhandlingen i Kuukauslehti. Äfvenså jag. Skilnaden är, att jag står fast vid min åsigt och vid mina ord.

Om mina yttranden haft något inflytande i Bondeståndet – osäkert nog – hafva de verkat dertill, att vakansafgiften i stället för att rent af afslås antagits för 5 år. Det vore visst en reel tjänst, gjord den goda saken. 30

Men när man vill verka koncessioner, bör equivalent erbjudas. Denna är 4 ständs samstämmade beslut.

Utskottet, som är outgrundligt vist, har ansett detta vara onödigt. Följden torde vara gifven.

B«onde»st«ändet»s ord: »då desamma böra upphöra» äro oberättiga- de, ty de binda kommande landtdags händer.

Men det visa utskottets ord »hvarefter dessa afgifter böra upphöra – – »mförmäles» lyda i öfversättning: om 3 stånd icke anvisa annan skatt, betalas vakansen evinnerliga, kanske genom deras beslut höjd till det dubbla elker» mera ad libitum. 40

Jag skall i adeln föreslå:

1:o Fyra ständs beslut för vakansen;

2:o »hvarefter» &c. utstrykes

3:o Inbjudning till alla stånd.

Föranled dylik kompromiss i Prestaståndet,

Går det ej, så beskyll:

1:o Dem, som spotta det Rätta i synen, sägandes: skatt skall betalas för befrielse från personlig soldattjänst, men de betalande skola likväl blifva soldater; 50

2:o Proposition, som förklarar vakansen för grundskatt.

3:o Utskottet (Bet«änkande» N:o 1), som med dålig advokatyr söker stöda *spottarena* – och de ledamöter, som icke reservera sig mot denna